

Folketing gaaet ind paa, og jeg skal rette en Tak til Ministeren, fordi han havde Kræfter til overfor Folketinget at hævde det Standpunkt, som Landstinget paa dette Omraade gjorde gældende.

Som jeg allerede meddelte ved anden Behandling, kom den højtærede Minister til Udvalget og bad det om ogsaa at gennemføre Ændringer vedrørende Inddelingen af Landet. Jeg skal tilføje, at Landstingsudvalget havde i og for sig ikke noget Ønske om disse Ændringer, men vi fandt, at den højtærede Minister fremsatte en Begrundelse for dem, der var fuldt ud tilfredsstillende, og vi kunde derfor slutte os til dem. Nu er Forholdet imidlertid dette, at man i Folketinget i det væsentlige har bragt Lovforslaget tilbage til den Skikkelse, som det havde, da det kom hertil, med Hensyn til Spørgsmaalet om Inddelingen. Den Situation, der her foreligger, er, tør jeg nok sige, med et mildt Udtryk meget ejendommelig. Herom vil jeg gerne paa egne Vegne gøre et Par Bemærkninger. Den højtærede Minister kommer nu tilbage til Landstinget med Lovforslaget i det væsentlige i den Skikkelse, hvori det oprindeligt kom fra det høje Folketing. I dette Ting, altsaa i Folketinget, hvis Flertal skaber Vilkaarene for, at Ministeren kan indehave sit høje Embede, har han ikke kunnet skaffe sig Tilslutning til de Tanker, han selv gav Udtryk overfor Landstingets Udvalg. Jeg maa sige, at dersom den højtærede Minister ikke sad her foran mig som et fuldgyldigt Udtryk for, at det er den samme Mand, som i Udvalget bad om disse Ændringer for en halv Sned Dage siden, saa kunde jeg egentlig være berettiget til at forudsætte, at der i Mellemtiden havde fundet et Ministerskifte Sted. I denne Forbindelse skal jeg i øvrigt sige, at den højtærede Minister har været særdeles elskværdig og forekommende overfor det Landstingsudvalg, der har behandlet Sagen; det vil jeg dog gerne have Lov til at understrege. Dette paaskønner Tinget — for øvrigt paaskønner man det ikke mindst, naar det er en socialdemokratisk Minister, der er elskværdig overfor Landstinget i de saglige Forhandlinger, selv om Flertallet i dette høje Ting jo ganske vist maa indrømme, at Tinget har mødt mere Forstaaelse og Velvillie under det nuværende Ministerium, end man ifølge Ministeriets Teorier i al Almindelighed kunde være berettiget til at forudsætte. Som sagt, Udvalget kan takke den højtærede Minister, og derfor kunde jeg ogsaa godt have undt Ministeren, at der i det høje Folketing havde været et

Flertal, der kunde have forskaanet ham for den Ydmygelse, som der i og for sig ligger i, at han maa komme her til Landstinget og bede om, at vi lader være at stemme for de Ændringer, som Ministeren selv har foreslaaet og for en halv Sned Dage siden bedt Tinget stemme for.

Det vil allerede af de Bemærkninger, jeg her har gjort, fremgaa, at Udvalget vil indstille til det høje Ting at vedtage Lovforslaget i den Skikkelse, hvori det nu foreligger.

Indenrigsministeren (Hauge): Jeg takker Udvalget for den Indstilling, det har gjort til det høje Landsting om at vedtage Lovforslaget, saaledes som det nu foreligger tilbagesendt fra Folketinget. Den ærede Ordfører præsenterede mig to Ting, først en Tak og derefter en Bebrejdelse. Bebrejdelsen var nu imidlertid indsukret saa smukt og fremsattes saa hensynsfuldt, at jeg ikke i nogen Henseende føler mig oplagt til at sige noget særlig slemt til den ærede Ordfører, tværtimod. Den ærede Ordfører sagde, at Lovforslaget kom nu tilbage til Landstinget i det væsentlige i samme Skikkelse, hvori det oprindeligt oversendtes til Landstinget. Det vilde altsaa sige, at udover den Ændring, som Landstinget indførte i Lovforslaget med Hensyn til Udvalgets Nedsættelse, var der ikke foretaget nogen Realitetsændring her i Tinget. Dette er nu ikke helt rigtigt, idet ogsaa § 45 er undergaaet en Forandring. Derimod er det rigtigt, at man har bragt § 1 tilbage til dens oprindelige Form, og det er egentlig det, hvorom hele Striden staar. Nu er der et gammelt Ordsprog, der hedder, at „Mands Villie er Mands Himmerig“, og jeg har ikke villet gøre Spørgsmaalet om, hvorledes § 1 skulde være, om vi skulde have Landet delt i 4 Dele: Sydgrønland, fra Lindenovsfjorden op til Nordre Strømfjord, Vestgrønland, fra Nordre Strømfjord op til 75° nordlig Bredde, Nordgrønland, fra 75° nordlig Bredde op til Nordostrundingen, og Østgrønland, fra Nordostrundingen ned til Lindenovsfjorden, eller om vi skulde dele Landet, som det er foreslaaet, i 3 Landsdele — det Lovforslag, som min Forgænger som Indenrigsminister i sin Tid fremsatte paa Rigsdagen, indeholdt Bestemmelse om, at Landet skulde deles i 4 Dele — til et politisk Spørgsmaal. Derfor er der heller ikke kommet andet ud af det end dette, at de, der nu har sat sig i Hovedet, at § 1 skulde have dette specielle Indhold, virkelig har faaet denne Paragraf, saaledes som de har ønsket, den skulde være. Hvis det havde været saa-